

Eeuwig leven...

Een kind in de kerk weet dat de catechismus een troostboek is. En dat komt natuurlijk door zondag 1. Wat is uw enige troost. Het gaat niet alleen in zondag 1 over troost, want wie goed de catechismus leest, die komt het woordje troost steeds tegen. Zo ook in vraag 57. Wat troost geeft u de opstanding van het lichaam? Met het woordje troost kun je zeggen: Welke bemoediging, welke sterkte, welk vertrouwen en welke zaligheid geeft u de opstanding van het lichaam? En dan vraag 58 opnieuw: “Wat troost scheidt u uit het artikel van het eeuwige leven? In de Latijnse tekst wordt gevraagd: Wat troost **neemt** u uit dat artikel van het eeuwige leven?”

Scheidt u, neemt u. Deze woorden zijn niet willekeurig gekozen. Het heeft hier een diepe bedoeling. Want er wordt hier niet gezegd: “Welke troost zal er ooit nog eens over je heen komen?”

Welke troost scheidt u. Dat is een activiteit voor nu. Die troost moet als het ware er uit gescheidt worden. Er uit gehaald. Het is niet alleen het blijde vooruitzicht voor straks. Er mag troost **voor nu** gescheidt worden. Waarom troost? Nou Gods toekomst geeft mij sterkte. En dat vormt nu het tegengif in mijn aardse leven. Tegen al mijn moedeloosheid. De troost is het tegengif tegen alle absurditeit van 2020.

Misschien kent u de vraag wel van de Westminster Catechismus. Vraag 1 luidt: Wat is nu het hoogste doel van de mens? En het antwoord: Het hoogste doel van de mens is om God te verheerlijken en eeuwig van Hem te genieten. In Christus voor God rechtvaardig. En zo een erfgenaam van het eeuwige leven om Hem eeuwig te genieten. Dat overtreft alles. En dat maakt in het heden ook alles goed.

Ik kom in de kerk te weinig het geloof van antwoord 58 tegen. Een actief geloof. Een geloof dat troost scheidt uit de eeuwige toekomst met God. In teveel gevallen leven mensen vanuit een overtuiging. Een godsdienstige overtuiging die ze eens van hun ouders hebben meegekregen. Ze leven bij een *theorie*. Een traditie. Een dood geloof. Er is geen verlangen naar de toekomst. Dat geloof noem ik nu een theorie. Als het anders was, dan ging er kracht van uit.

“Wat troost scheidt u uit het artikel van het eeuwige leven? Nou u voelt, dat is geen theorie. Maar dat is nu werk van Gods Geest. En als de Heilige Geest je daar vol mee maakt, dan word je zelf een actief mens, in de dingen van God.

Zijn we nog wel leergierig? Om te leren wat God aan ons openbaart? Geloven komt ons niet aanwaaien. Dat moet mij geleerd worden van Boven. Jezus zegt in het Hoge priesterlijk gebed: “Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God. En Jezus Christus die U gezonden heeft.” Eeuwig leven is dat je God mag kennen. En dat je verbonden mag zijn met hem. En dat geeft aan je leven een hele eigen kwaliteit. Dat betekent ook, dat eeuwig leven nu al begint. Niet straks, maar nu al.

Hoe merk je dat dan? Het antwoord zegt: “Doordat ik nu al reeds, in mijn hart, het begin van de eeuwige vreugde gevoel.” Dit is een van de weinige keren dat het gevoel genoemd wordt. De catechismus is daar heel terughoudend in. Het gevoel, de ervaring komt weinig aan bod. Meestal is er sprake van het geloof. En dat is ook logisch als we de bijbel kennen. Gevoel staat niet voorop het gevoel staat niet voorop in Gods Koninkrijk. Wat ik voel, wat ik ervaar is zo vaak zo wisselend. Daarom kun je in het leven met de Heere niet steunen op gevoel. Want daar vind ik geen vastheid in. Voor een christen is het een van de belangrijkste lessen dat je leert steunen op wat de Heere zegt, en beloofd. Zo nodig tegen je eigen gevoel in.

Maar dat betekent niet dat het geloof buiten je gevoel om gaat. Levend geloof brengt ook gevoel, ervaring, hartstocht en beleving met zich mee. Het geloof raakt je diep van binnen. Wie een doorleefd geloof kent weet dat het hart er volkomen bij betrokken is. Soms voel je intense schuld tegenover God en dat maakt je zo somber.

En zo werd het boek Hooglied ook gelezen door de Joden. Dat was niet alleen een liefdeslied. Een bruiloftslied tussen man en vrouw. Maar de Joden lasen het met een diepere laag, een diepere dimensie. De mystieke laag. En zo mogen wij Hooglied ook lezen. Over de tere omgang tussen God en Zijn volk. Tussen Christus en Zijn gemeente. Dit Bijbelboek is heel aansprekend voor het gevoelige geloofsleven.

Ik citeer nu drie verschillende stukjes van Thomas a Kempis om die mystieke geloofsbeleving bij u over te brengen.

1. “Wanneer zal ik volkomen in U opgaan, zodat ik van liefde tot U mijzelf niet meer gewaar wordt?”

2. “Daarom zal ik lezen over U, mijn allerzoetste Jezus. Schrijven over U. Zingen over U. Ik zal denken over U. Spreken over U. Werken voor U. Lijden voor U. Ik zal juichen in U. En U loven. (...) Want Gij zijt mijn God, in Wie ik geloofd heb, Die ik heb lief gekregen, Die ik gezocht en aldoor begeerd heb.”
3. “Daarom schreeuwt mijn zoekende hart naar de eeuwige rust. Om als een behoeftige pelgrim uit zijn oord van ballingschap terug te keren tot Hem. Die hem kocht met Zijn bloed. Dan zal het zoeken een einde nemen. Als het uur van genieten is gekomen. En wanneer God zal zijn alles in allen. Hij alleen de Ene. Die allen en een ieder vergenoegt.”

We voelen allemaal wel aan, dat Thomas die vreugde nu al gevoelt. Die mensen hebben iets gezien van het wezen van God. Nou als dan die hartstocht, die passie bij dat geloof hier al zo sterk kan zijn, hoe zal het dan straks zijn als we God de Vader in de armen mogen vallen?! In de hemel is louter vreugde. In de hemel zijn we vol van God. Samen met al diegenen die God lief hebben gekregen door het geloof. Samen ben je daar gefocust op God. Iemand heeft gezegd. In de hemel gaat het niet om herkenning. Maar in de hemel gaat het om ontmoeting. Gods kinderen ontmoeten elkaar. Rondom God. En rondom Zijn engelen Dat is nou de blijde toekomst voor Gods volk hier op aarde. Maar ik zei het al. Wat kan die blijdschap in God worden belemmerd. Door het toegeven aan de zonden. Door het leed van deze wereld. Elke keer als je de krant leest, of het nieuws bekijkt raakt dat mooie zicht weg. Maar het andere is ook weer waar: juist door die gebroken wereld, door die zondige wereld ga ik des te meer zuchten. Zuchten met de Heilige Geest naar die volkomen zaligheid. Want die zit er aan te komen. Hij maakt alle dingen nieuw.

Hoe dat zal zijn? Nou de catechismus weet daar geen antwoord op. Ze stamelt hier. Hoor maar het 2^e deel van het antwoord: “Wat geen oog heeft gezien. Geen oor heeft gehoord. En geen mensenhart is opgeklimmen.” In de Bijbel krijgen we dan ook vaak stippellijnen aangereikt. Contouren. Als de Bijbel spreekt over de toekomstige dingen, dan is het A: vaak in beeldtaal. Dus nooit helemaal letterlijk te nemen. Gouden straten en paarlen poorten en zo. Of B: het is in ontkenningen. Wat het allemaal niet zal zijn, wat er op deze gebroken aarde nog wel is. De dood zal er niet meer zijn. Geen moeite. Geen verdriet. Geen zonden. *1 Petrus 1 vers 4 zegt ook: de erfenis is niet te bederven. De erfenis zal niet bevlekt worden met zonden. En de erfenis zal nooit verwelken.* Reken maar dat de Heere heel wat weg haalt bij de inventarislijst van deze kapotte wereld!

“Ik zal na dit leven de volkomen zaligheid bezitten.” Dat is nou de zekerheid van het geloof. Waarom? Omdat het geloof kan rusten op Gods beloften, daarom is de volkomen zaligheid zeker. Maar wel een zaligheid die geen oog heeft gezien. En die geen oor heeft gehoord. En dan staat er ook nog: “Die in geen mensenhart is opgeklimmen.” Met andere woorden. Die volkomen zaligheid is zo groot dat kan geen mens bedenken. Daarvoor moet je God zijn.

Is dan het eeuwig leven niet heel vervelend. Ja dat zou het zijn, als het eeuwige leven een eeuwige voortzetting van dit aardse leven zou zijn. Het zal zijn een leven voor Zijn aangezicht. Een leven aan zijn hand. En als je dat leven kent, dat leven word je nooit zat. Want je raakt nooit op de Heere Jezus uitgekeken. En over God raak je nooit uitgedacht. Je raakt nooit over God uitgezongen. Je hebt een eeuwigheid nodig om Hem te kennen. In Zijn heerlijkheid. In Zijn genade. In Zijn liefde. Eeuwig leven is niet eeuwig niets doen. Maar het is eeuwig dienst doen in Zijn tempel. Als priester, profeet en koning. En van luiheid en verveling zal geen sprake zijn. Eeuwig leven is ook rijping van de kennis aan God. Eeuwigheid, dat betekent dat wij alle tijd voor Hem zullen hebben. En dat we alle tijd voor elkaar zullen hebben. Voortdurende aanbidding en lofprijzing. En alles geconcentreerd en ontspannen. Onthoud dat.

De kennis aan God zal rijpen. Want het zien van God en het genieten van God, dat is allemaal brandstof om God te loven en te prijzen. En dan niet zuchtend. Maar met blijdschap.

Ik geloof het eeuwige leven, 12 koorden liet de Heere uit de hemel neer. We hebben 22 preken gehoord vanuit de geloofsbelijdenis. Waarom? Om u en jou in die koorden te wikkelen en je uit je diepste ellende op te halen naar de allerhoogste heerlijkheid. Wee u. Wee jou, die in deze moeilijke tijd de koorden wegslaat en je eigen weg gaat. ik zou dat niet doen. Want welgelukzalig zijn allen die zich laten wikkelen en laten ophalen door de Heilige Geest.. En samen met de Kerk van alle tijden belijdt: “Ik geloof het eeuwige leven.”